

dust teiega, ja teie Sugguga parrast teid,
ja igga ellawa Hingega, mis teie jures
on, Lindudega, Lojustega, ja keik nende
Metsalistega, mis teie jures, keikidega,
mis Eaewast on wäljalainud, keikide Ella-
jattega, mis Ma peäl on, et ükski Eihha
ei pea enam sama ärrakautud Upputus-
se, Beega, ja ei pea enam nisuggust
Wee Upputust ollema Maad ärrarikku-
mas. Ja se on se Seädusse Täht: Om-
ma Wikkerfari ollen ma Pilwedesse pan-
nud, ja se peab Seädusse Tähheks olle-
ma minno ja Ma wahhel; ja se sünnib,
kui ma Pilwed pilwetan ülle Ma, siis peab
sedda Wikkerfaart Pilwes nähtama, ja
ma tahhan Mele tulletada omma Seä-
dust, mis minno ja teie wahhel keiges Eih-
has, et ei pea mitte enam Wessi sama
Upputusseks, keik Eihha ärrarikkuda.

§. 71. Ja Jummal õnnistas Noat ja
temma Poegi ja ütles neile: Tehke Sug-
gu

gu ja teid sago paljo, ja täitke se Ma täis:
siggige Ma peäl, ja teid sago paljo seäl
peäl. Ja teie Kartus ja teie Hirm sago
keige Metsaliste peäle, ja keige Lindude
peäle, mis Eaewa all on; keik, mis Ma
peäl ligub ja keik Merre Kallad, need on
teie Käite antud. Keik, mis ligub, mis el-
lus on, olgo teile Noaks, keik annan min-
na teile, nenda kui haljast Nohto. Om-
meti ei pea teie mitte Eihha sama temma
Hingega, se on temma Werrega kui ta
werrine ja tores alles on.

§. 72. Nenda se helde Jummal andis
felle ue Ma-il na Niahwale keik need On-
nistamissed jälle kuulda, ja seadis Ma
peäl keik nende Wallitsusse alla jälle, nen-
da kui Adama Päiwil (§. 12.). Ja et se
keigeesimenne hirmus Pat Ma peäl se
olli, et Inimesse Werd ärrawallati, kui
Kain omma Wenda Abelit ärratappis
(§. 45.), siis Jummal kelas sedda niid